

Türkçeye Uyarlanmış Dinleme Stili Ölçeği'nin Değerlendirilmesi

Mehmet KURUDAYIOĞLU*
Ömer SAVAŞ**

Öz

Türkçe literatürde “dinleme türü” ile aynı anlamda kullanılan “dinleme stili”, İngilizce literatürde “listening style” adıyla dinleme türünden (listening type) farklı anlama gelecek şekilde kullanılmaktadır. Dinleme stili, “bireyin dinleme davranışlarını etkileyen baskın dinleme biçimi”ni ifade etmektedir. Yapılan farklı dinleme stili sınıflandırmalarından biri, bu araştırmanın konusunu oluşturan Pearce, Johnson ve Barker’a (2003) ait Dinleme Stili Ölçeği'nde (Listening Style Inventory; Pearce) yer almaktadır. Bu sınıflamaya göre dinleme stilleri “etkin, ilgili, edilgin ve ilgisiz dinleme”den oluşmaktadır. Bu stiller “etkin dinleme”nin uygulanma derecelerini ifade etmesine rağmen ölçeğin Türkçe uyarlamasında bu özellik dikkate alınmamıştır. Böyle olunca sonraki çalışmalarda ölçeğin hatalı biçimi kullanılmış, hatta ölçekte yer alan dinleme stilleri, dinleme türü olarak bazı kaynaklarda yer almıştır. Bu çalışmayla söz konusu hataların giderilmesi amaçlanmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Dinleme, dinleme stili, etkin dinleme, Dinleme Stili Ölçeği

Assessment of the Adapted Version of the Listening Styles Inventory to Turkish

Abstract

In the professional literature in Turkish, listening style and listening type are used in the same sense whereas in the professional literature in English, these terms refer to different meanings. Listening style means “dominant listening manner that affects an individual's listening behaviors.” One of the listening style taxonomies is embodied in the Listening Style Inventory (Pearce, Johnson and Barker, 2003) which forms the focus of this study. In this taxonomy, listening styles are categorized as “active, involved, passive and detached.” Although these styles indicate degrees of active listening, they were not taken into consideration in the adaptation of the inventory to Turkish. The erroneous version of the inventory was used in subsequent studies and listening styles included in the original inventory were even referred to as listening types in some sources. This study aims to eliminate these problems.

Keywords: Listening, listening style, active listening, Listening Styles Inventory

Giriş

Dinleme, farklı yönleriyle birçok alanın araştırma konusu olabilir. Söz gelimi psikoloji, dinlemenin bilişsel ve davranışsal yönüyle ilgilenirken dilbilim, dinleme konusunu dil özellikleri bağlamında ele alır. Türkçe eğitimi alanı da dinlemenin bir dil ve iletişim becerisi olarak öğrencilere kazandırılmasıyla ilgilenmektedir. Türkçe eğitiminin bu konudaki temel sorunu, etkili bir dinleme becerisinin öğrencilere nasıl kazandırılacağıdır.

* Doç. Dr, Hacettepe Üniversitesi, Eğitim Fakültesi, Türkçe ve Sosyal Bilimler Eğitimi Bölümü, Ankara, mkurudayıoglu@hacettepe.edu.tr, ORCID: 0000-002-0447-5236

** Arş. Gör, Abant İzzet Baysal Üniversitesi, Eğitim Fakültesi, Türkçe ve Sosyal Bilimler Eğitimi Bölümü, Bolu, omersavas@ibu.edu.tr ORCID: 0000-002-2814-4298

Dinleme eğitimi kapsamında çeşitli konular ele alınmakta, çeşitli beceriler kazandırmaya çalışılmaktadır. Dinlemenin merkezini oluşturan “anlama” ve anlamaya katkı sağlayan beceriler, bunlar arasında merkezî bir konumdadır. Anlama çabası olmadan dinleme gerçekleşmediğine göre anlama becerisini ve anlamaya katkı sağlayan becerileri kazandırmak oldukça önemlidir.

Dinleme becerisini doğrudan ilgilendiren önemli öğretim konularından biri, dil bilgisidir . Etkili bir dil bilgisi öğretimi, anlatmaya, anlamaya, dolayısıyla dinlemeye belirgin katkı sağlar. Çünkü konuşmayı da dinlemeyi de anlamlı hâle getiren, iletişimin temel öğelerinden biri olan dildir (Kayaalp, 2006: 107-109). Dilin niteliğini ise dil bilgisi belirler. Bu yönüyle dil bilgisi, iletişimin niteliğini en çok etkileyen faktörlerden biridir.

Anlamaya katkı sağlayan dikkat, beden dili gibi unsurlar ile kişiler arası iletişime etkisi bulunan her türlü tutum ve davranış da dinleme eğitiminin öğretim konuları arasında bulunmak durumundadır. Bu bakımdan bireylerin dinleme davranışlarını şekillendiren dinleme/dinleyici tür ve tarzları da dinleme eğitiminin konuları arasındadır. “Dinleme stili” kavramı, Türkçe literatürde genellikle “dinleme türü” ile aynı anlama gelecek şekilde kullanılmaktadır (Kaya, 2014: 325-326; Maden ve Durukan, 2011: 104). Tabak (2013: 173) “dinleme türü” yerine “dinleme stili”ni kullanmayı tercih ettiğini; bu ikisinin aynı anlama geldiğini ifade etmiş ve bu kavramı şu şekilde tanımlamıştır: “Dinleme stilleri; bireylerin ihtiyaçları doğrultusunda ortam, süre, amaç vb. faktörlere bağlı olarak kullanmayı seçtikleri dinleme davranışlarıdır.” Bu durumda bu tanım, aynı zamanda “dinleme türü” tanımıdır. Nitekim Kemiksiz (2015: 302) de “dinleme türü” ile ilgili açıklamalarında, dinleme türünün ortaya çıkmasını sağlayan etkenin dinleme amacı olduğunu ifade etmektedir. Bu durumda Türkçe literatürde iki kavramın da bağlamdan etkilenen ve dinleme amacının biçimlendirdiği dinleme davranışlarını ifade ettiği söylenebilir.

Dinleme Stili

Literatürde dinleme stili kavramının dinleme türünden farklı, kendisine has bazı özelliklerinin belirlenmiş olduğu görülmektedir. Dinleme stili, “bilgi alma ve kod çözme işlemine dair 'nasıl, nerede, ne zaman, kim ve ne' soruları ile ilgili tutum, inanç ve eğilimler” olarak tanımlanmıştır (Watson, Barker ve Weaver, 1995; Akt. Bodie, Worthington ve Gearhart, 2013: 73). Sargent, Fitch-Hauser ve Weaver (1997: 2) bireylerin tercih ettiği baskın dinleme yaklaşımının ölçülmesine yönelik tekniklerden birinin Dinleme Stili Ölçeği (Watson ve ark., 1995) olduğunu ifade ederken aynı zamanda dinleme stilinin tanımını da yapmış olmaktadır. Buna göre dinleme stili, “birey tarafından tercih edilen baskın dinleme yaklaşımı”dır. Weaver, Watson ve Barker'a göre (1996: 381) dinleme stili, konuşma karşısında alışkanlık hâline gelmiş tepkiler üreterek bireyin dinleme davranışını biçimlendirmektedir. Dinleme türlerinde ise farklı durumlara, bağlamlara uygun dinleme söz konusudur (Purdy, 1996: 11). Dinleme amacına bağlı olarak farklı dinleme türlerinden yararlanılmaktadır (Tompkins, 1998: 213). Tanım ve açıklamalara bakılarak dinleme stilinde, bireyde yer etmiş; dinleme türünde ise amaca bağlı olarak seçilen dinleme biçimlerinin söz konusu olduğu söylenebilir. Yani dinleme stili tüm dinleme durumlarında dinleme davranışlarını etkileyen, kişiye özgü bir eğilim iken dinleme türleri aynı kişi tarafından amaca uygun olarak farklı durumlarda kullanılabilir.

“İnsanlar farklı durumlarda farklı davranışsal tepkiler verse de araştırmalara göre, başkalarıyla iletişim kurarken kişiliklerinde baskın olarak yer alan dinleme stilini kullanmaları muhtemeldir” (Chesebro, 1999: 234). Bu yüzden olumlu etkisi olsa dahi bireyler baskın olan dışındaki dinleme stiline geçiş yapmakta zorlanmaktadır (Langer, 1980; Wolvin ve Coakley, 1992; Akt. Weaver ve ark., 1996: 381-382). Her bireyde baskın olan bir dinleme stili vardır ve bu stil, dinleme davranışlarını biçimlendirmektedir.

Watson ve ark. (1995)'ın belirlediği dinleme stilleri, kişi, davranış (eylem), içerik ve zaman odaklı dinlemedir (Akt. Weaver ve ark., 1996). Kişi odaklı dinleyici için öncelikli olan, muhatabının duygu ve hassasiyetleridir. Kişi odaklı dinlemede karşı tarafla ortak olan ilgi alanları bulunmaya çalışılır. Davranış odaklı dinlemede karşı tarafın iletiyi sunuş biçimi önemlidir. Davranış odaklı dinleyici, düzensiz, ayrıntılı ve hatalı konuşmalardan hoşlanmaz ve bu tür konuşmalardan kolaylıkla olumsuz etkilenir. İçerik odaklı dinleyicinin önceliği, bir konuda yargıya varmakta kullanabileceği karmaşık ve zahmetli düşünceleri alımlamaktır. Zaman odaklı dinleyici, isminden de anlaşılacağı üzere zamanı

Türkçeye Uyarlanmış Dinleme Stili Ölçeği'nin Değerlendirilmesi

merkeze alır. Bu yüzden de özet halinde ve hızlı iletişimi tercih eder. Zaman odaklı dinleyici, muhatabına zamanının ne kadar olduğunu söz ve davranışlarıyla bildirebilir.

Dinleme stillerine dair diğer bir sınıflama, Dinleme Stili Ölçeği'nde (Listening Styles Inventory; Pearce, Johnson ve Barker, 2003) yer almaktadır. Bu sınıflamada “etkin, ilgili, edilgin ve ilgisiz dinleyici” şeklinde dört dinleme stilinden bahsedilmektedir. Söz konusu ölçekten Dinleme Stili Ölçeği başlığı altında bahsedilmiştir.

Dinleme Stili Ölçeği

Dinleme Stili Ölçeği'ni (Pearce, Johnson ve Barker, 2003) oluşturan dinleme stilleri, “etkin (active), ilgili (involved), edilgin (passive) ve ilgisiz (detached) dinleyici”dir. Bu dinleme stillerinin özellikleri şu şekilde verilmiştir:

Etkin dinleyici, muhatabı konuşurken dinlemeye tam dikkat harcar ve söylenilenlere odaklanır. Konuşma-dinleme döngüsünde çok efor sarf eder. Bunu, çoğunlukla uyanıklık durumunu açığa vurmada kullanılan beden dili, duruş ve göz teması yoluyla yapar.

İlgili dinleyici, dikkatinin çoğunu muhatabının kelimelerine ve konuşma amacına sarf eder. Bir dereceye kadar geri bildirimde bulunur ve konuşma-dinleme döngüsünde yer alır. İlgili dinleyici, göz teması kurmaya çalışır ve aralıklı da olsa uyanıklık durumunu açığa vuran beden dili ve duruş sergileyebilir.

Edilgin dinleyici, konuşma-dinleme döngüsünde muhatabının ortağı olmak yerine süreçte sadece alıcı taraf olarak muhatabının verdiği bilgileri alır. İletişimin başarısının yalnızca konuşucuya bağlı olduğunu varsayarsak edilgin dinleyici çoğunlukla dikkatli gibi görünür, fakat bu durumda da sahte dikkat söz konusu olabilir. Edilgin dinleyici, iletinin alınması ve yorumlanmasında nadiren dikkate değer derecede çaba sarf eder.

İlgisiz dinleyici, konuşma-dinleme döngüsünde yer almaz ve konuşucunun iletisinin alıcısı değil, nesnesi durumundadır. Çoğunlukla dikkatsiz, ilgisizdir; bunun sebebi, yorgunluk, sıkılmışlık veya dikkat dağınıklığı olabilir. İlgisiz dinleyicideki belirgin şevksizlik, çökük veya çok rahat duruşundan ve göz temasından kaçınmasından anlaşılabilir.

Tartışma ve Sonuç

Dinleme Stili Ölçeği'nde yer alan dinleme stillerine bakıldığında bunların farklı türde özelliklere sahip dinleme stilleri değil, aynı türdeki özelliklerin farklı derecelerde bulunduğu dinleme stilleri olduğu görülmektedir. Daha açık ifade edilecek olursa bunlar, etkili dinlemenin farklı düzeylerini ifade etmektedir (Pearce, Johnson ve Barker, 2003: 91). Bilimsel araştırma düzleminde ifade edilecek olursa buradaki her bir dinleme stili, sınıflama ölçeğinden ziyade sıralama ölçeğiyle gösterilebilecek niteliklere sahiptir.

Dinleme Stili Ölçeği'nde (Pearce, Johnson ve Barker, 2003) yer alan dinleme stillerinde söz konusu olan sıralama “etkin dinleme”nin derecelerine ilişkindir. Yani ilk stil olan etkin dinleyici, aslında literatürde etkin dinleme olarak geçen dinleme türünü ifade etmektedir. Sonraki dinleme stilleri ise etkin dinlemenin uygulanma derecelerinden başka bir şey değildir. Bu savı ispat etmek için etkin dinlemenin tanımını vermekte yarar vardır. “Etkin dinleme; dinleyicinin, empati, koşulsuz saygı ve samimiyet duygularının eseri olarak, konuşanı, onun duygu ve düşüncelerini tam olarak anlamayı hedefleyen bir dikkat ve ilgiyle, göz teması kurarak, sözünü kesmeden, fikir ve duygularının anlaşılıp anlaşılmadığını gösteren, yargılayıcı olmayan sözlü ve sözsüz geri iletimde bulunarak dinlemesi yöntemidir” (Karatay, Dolunay ve Savaş, 2014: 86). Görüldüğü üzere ilk dinleme stili olan “etkin dinleyici” ile tanımını verdiğimiz “etkin dinleme” örtüşen özelliklere sahiptir; anlama çabası, dikkat, beden dili, göz teması ve geri iletim unsurları bunlar arasında ortaktır. Ölçekte yer alan dinleme stilleri, bu unsurları içerme derecesi bakımından değişiklik göstermektedir, yani sıralamalı bir özelliğe sahiptir. Sonuç olarak ölçeğin etkin dinleme ölçeği olarak kabul edilmesinde sakınca yoktur, denilebilir.

Literatürde dinleme türü olarak geçen etkin dinlemenin söz konusu ölçekte dinleme stili olarak isimlendirilmiş olması, “ölçeğin aslında etkin dinleme ölçeği olduğu” savını zayıflatıyor gibi algılanabilir. Ancak dinleme stili kavramının tanımlarında değinilen “kişiye ait baskın dinleme biçimi”nin ölçekte yer alan kategorilere uyması, bu kategorilerin dinleme stili olarak kabul edilmesini mümkün kılmaktadır.

Şayet ölçekte yer alan kategoriler gerçek anlamda birer dinleme türü; söz gelimi “ayrıştırıcı, estetik, bilgi için ve eleştirel dinleme” (Tompkins, 1998: 213) olsaydı bu durumda bu çalışmada ortaya konulan sav geçersiz hâle gelirdi. Ancak etkin dinlemenin farklı dereceleri olan kategoriler, bireyin dinleme davranışlarını etkileyen “kişiye ait baskın dinleme biçimi” hâlini alabiliyorsa -ki bu mümkündür- bu durumda ölçek, dinleme stili ölçeği olarak kabul edilmelidir.

Dinleme Stili Ölçeği, daha önce Dinleme Stilleri Anketi (Maden ve Durukan, 2011) adıyla Türkçeye uyarlanarak üç çalışmada (Maden ve Durukan, 2011; Tabak, 2013; Ateş ve Ercan, 2015) veri toplama aracı olarak kullanılmıştır. Uyarlama çalışmasında dikkat çeken bazı özellikler bulunmaktadır. Ölçeğin Lu (2005) tarafından geliştirilmiş olduğu ifade edilmektedir; halbuki ölçek Barker, Pearce ve Johnson (1992) tarafından geliştirilmiş Barker, Pearce, ve Johnson (1997) ve Pearce, Johnson ve Barker (2003) tarafından iki kez güncellenmiştir.

Dikkat çeken diğer bir konu, dinleme stillerinin çevirisidir. Ölçekte yer alan dinleme stillerinden “ilgisiz (detached) dinleyici” Türkçeye “tarafsız dinleyici” olarak çevrilmiştir. Bu çevirinin “detached listening”in ifade edilen özellikleriyle uyumlu olmadığı görülmektedir. Ayrıca bu çeviri, dinleme stillerinin dereceli olma özelliği ile de çalışmaktadır. Nitekim çalışmada dinleme stillerinin tanıtımında ya da bulguların yorumlanmasında bu dereceliliğe vurgu yapılmamış, stiller sınıflama ölçeğinin özelliklerine sahipmiş gibi gösterilmiştir. Çalışmanın bu özelliklerinin, ölçeğin veri toplama aracı olarak kullanıldığı diğer iki çalışmaya da aynen yansıdığı görülmektedir. Yalnızca Ateş ve Ercan (2015) yine hatalı bir şekilde “detached listening”i “bağımsız dinleyici” olarak çevirmiştir. Bunun yanı sıra söz konusu yazarların çevirdiği şekilde dinleme stillerinin dinleme türü olarak literatüre geçmiş olduğu, Maden ve Durukan'a (2011) aitmiş gibi paylaşıldığı görülmektedir (Epçaçan, 2013: 337; Kemiksiz, 2015: 303).

Etkin dinleme becerisi oldukça önemlidir. Bu beceri, hayatın her alanında gerekli olduğu gibi eğitim alanında da gereklidir. Çünkü etkin dinleme, iletişimin, dolayısıyla öğretimin niteliğine katkıda bulunmaktadır (Gordon, 2004: 72). Bu yüzden bireylerin etkin dinleme derecesinin belirlenmesi, bu yolla dinleme stillerinin ortaya konulması önem taşımaktadır. Bu sebeple Dinleme Stilleri Ölçeği'nin (Listening Style Inventory) Türkçeye kazandırılması ve Türkçe eğitimi alanına yönelik olarak uygulanması faydalı olacaktır. Yapılacak araştırmalarda bu çalışma ile ortaya konulan hataların düzeltilmesi ve bundan sonraki çalışmalarda daha titiz davranılması, etkin dinleme odaklı dinleme stili konusundaki durum tespitinin daha isabetli olarak yapılmasını ve daha doğru çıkarımlarda bulunulmasını sağlayacaktır.

Kaynaklar

- Ateş, M. ve Ercan, A. N. (2015). Türkçe öğretmenlerinin dinleme stillerinin incelenmesi. *Ondokuz Mayıs Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 34(2), 107-119.
- Barker, R. T., Pearce, C. G. ve Johnson, I. W. (1992) An Investigation of perceived managerial listening ability. *Journal of Business and Technical Communication* 6 (1992): 438-57.
- Barker, R. T., Pearce, C. G. ve Johnson, I. W. (1997). Validity and reliability of the Listening Styles Inventory: continued development and refinement. *Virginia Commonwealth University School of Business Excellence Fund Report*, Richmond, VA.
- Bodie, G. D., Worthington, D. L. ve Gearhart, C. C. (2013). The listening styles profile-revised (LSP-R): a scale revision and evidence for validity. *Communication Quarterly*, 61(1), 72-90, DOI: 10.1080/01463373.2012.720343.
- Chesebro, J. L. (1999). The relationship between listening styles and conversational sensitivity. *Communication Research Reports*, 16(3), 233-238, DOI: 10.1080/08824099909388722.
- Epçaçan, C. (2013). Temel bir dil becerisi olarak dinleme ve dinleme eğitimi. *Adıyaman Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*, 6(11), 331-352.
- Gordon, T. (2004). Etkili öğretmenlik eğitimi (17. Baskı, Çev. E. Aksay). İstanbul: Sistem Yayıncılık.
- Karatay, H., Dolunay, S. K. ve Savaş, Ö. (2014). Türkçe öğretmenlerinin etkin dinleme ve dönüt durumları. *Ana Dili Eğitimi Dergisi*, 2(4), 85-106.
- Kaya, M. F. (2014). Dinleme türleri ölçeğinin Türk kültürüne uyarlanması, dil geçerliği ve faktör yapısının belirlenmesi. *Abant İzzet Baysal Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*, 14(3), 323-342.

Türkçeye Uyarlanmış Dinleme Stili Ölçeği'nin Değerlendirilmesi

- Kayaalp, İ. (2006). İletişim ve dil (2. baskı). Ankara: Türkiye Diyanet Vakfı Yayınları.
- Kemiksiz, Ö. (2015). Türkçe öğretiminde eleştirel dinleme. *Erzincan Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*, 9(2), 299-316.
- Langer, E. (1980). *Rethinking the role of thought in social interaction*. New Directions in Attribution Research (Ed. H. Harvey, W. Ickes and R. Kidd), 2, 35-58, Hillsdale, NJ: Lawrence Erlbaum Associates.
- Lu, J. (2005). The Listening Style Inventory (LSI) as an instrument for improving listening skill. *Sino-US English Teaching*, 2(5), 45-50.
- Maden, S. ve Durukan, E. (2011). Türkçe öğretmeni adaylarının dinleme stillerinin çeşitli değişkenler açısından değerlendirilmesi. *Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*, 3(4), 101-112.
- Pearce, C. G., Johnson, I. W. ve Barker, R. T. (2003). Assessment of the Listening Styles Inventory. *Journal of Business and Technical Communication*, 17(1), 84-113.
- Purdy, M. (1996). What is listening. *Listening in Everyday Life* (2nd Edition; Ed. M. Purdy and D. Borisoff), Maryland: University Press of America.
- Sargent, S. L., Fitch-Hauser, M. ve Weaver, J. B. (1997). A listening styles profile of the type-a personality. *International Journal of Listening*, 11(1), 1-14, DOI: 10.1207/s1932586xijl1101_1.
- Tabak, G. (2013). Türkçe öğretmeni adaylarının dinleme stillerinin bazı değişkenler açısından değerlendirilmesi. *Mustafa Kemal Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*, 10(22), 171-181.
- Tompkins, G. E. (1998). *Language arts: content and teaching strategies*. PO: An Imprint of Prentice Hall.
- Watson, K. W., Barker, L. L. ve Weaver, J. B. (1995). The Listening Styles Profile (LSP-16): development and validation of an instrument to assess four listening styles. *International Journal of Listening*, 9, 1-13.
- Weaver, J. B., Watson, K. W. ve Barker, L. L. (1996). Individual differences in listening styles: do you hear what I hear. *Personality and Individual Differences*, 20(3), 381-387.
- Wolvin, A. D. ve Coakley, C. G. (1992). *Listening* (5th Edition). Dubuque, IA: Wm. C. Brown.

Extended Abstract

Introduction

Listening style and listening type are used in the same sense in the professional literature in Turkish (Kaya, 2014: 325-326; Maden & Durukan, 2011: 104; Tabak, 2013: 173). But, in the professional literature in English, the differences between the features of listening style and listening type have been clearly determined. One of many definitions of listening style belongs to Sargent, Fitch-Hauser and Weaver (1997). According to them, listening style is "individual's predominant, preferred approach to listening." Listening style refers to the production of habitual responses to speech (Weaver, Watson, & Barker, 1996: 381). Listening type, on the other hand, refers to behaviors that are adapted to various contexts (Purdy, 1996: 11). As a result, it may be stated that listening style is a personal tendency that affects listening behaviors in all listening situations, but listening type can be used by the same person in different situations.

The Listening Styles Inventory

In the Listening Styles Inventory (Pearce, Johnson & Barker, 2003), which is the subject of this research, four listening styles (in terms of listener) are posited as "active, involved, passive, detached." These listening styles are described as follows:

Active listeners give full attention to listening when others are talking and focus on what is being said. These listeners expend a lot of energy participating in the speaking-listening exchange, which is usually evidenced by an alert posture or stance and much direct eye contact.

Involved listeners give most of their attention to the speaker's words and intentions. They reflect on the message somewhat and participate in the speaking-listening exchange. They practice some direct eye contact and may have an alert posture or stance, but this alert stance may be intermittent.

Passive listeners receive information as though they are being talked to rather than as equal partners in the speaking-listening exchange. While assuming that the responsibility for the success of the communication is the speaker's, they are usually attentive, although attention may be faked at times. They seldom expend any noticeable energy in receiving and interpreting messages.

Detached listeners withdraw from the speaking-listening exchange and become the object of the speaker's message rather than the receiver. They are usually inattentive, disinterested, and may be restless, bored, or easily distracted. Their noticeable lack of enthusiasm may be marked by slumped or very relaxed posture and avoidance of direct eye contact (pp. 86-87).

Result and Discussion

As seen, listening styles are not primarily related to listening types. The Listening Styles Inventory was previously adapted to Turkish as Dinleme Stilleri Anketi (Maden & Durukan, 2011) and was used as a data collection tool in three studies (Maden & Durukan, 2011; Tabak, 2013; Ateş & Ercan, 2015). However, there were some points about the adapted version that deserved attention; it was stated in the adaptation study that the scale had been developed by Lu (2005) whereas the scale was developed by Barker, Pearce and Johnson (1992) and updated twice by Pearce, Johnson and Barker (1997) and by Pearce, Johnson and Barker (2003). There was also a problem with the translation of the term listening styles. Detached listener was translated into Turkish as tarafsız dinleyici (objective listener). This translation is incompatible with the features of detached listening described in the original study. This translation also contradicts with the gradualness of the listening styles in the scale. In addition, the gradualness of the scale was not mentioned in the adaptation study. These negative features were also reflected in the subsequent studies that used the adapted inventory as a data collection tool. Furthermore, listening styles were referred to as listening types given in studies (Epçaçan, 2013:337; Kemiksiz, 2015:303) as if they belonged to Maden & Durukan (2011).

Active listening skills are necessary in all areas of life as well as in education. It is important to determine active listening levels and listening styles of individuals. For this reason, it is useful to translate the Listening Styles Inventory into Turkish and to employ it in the field of Turkish language education. However, if the errors mentioned in this study are corrected and an accurate version of the adapted inventory will be formed, it will be possible to obtain accurate data and make accurate information based inferences based on its administration of that new data collection tool.